

Utkast til prosjektbeskrivelse.

Emneområdet: Migrasjonens og diasporaens erfaringer i en skandinavisk kontekst

Litteraturen som politisk virksom i kraft av form og språk. Er dette heller en polit?

Jeg har valgt å undersøke dikterverkene Digte av danske Yahya Hassan og Vissvit av svenske Athena Farrokhzad. Dikterverkene er begge oppvekstskildringer fra migrasjonsfamilier i Skandinavia.

Motivert Dikterverkene skiller seg i form og innhold. De interessante aspektene ved Yahya Hassans dikterverk beror i følge min lesning på det rent innholdsmessige. Beskrivelsene av vold og det vanskelige oppvekstmiljøet til dikter-jegget gir diktene kraft og formidler sider ved et miljø som er vanskelig å snakke om i det som skal være et inkluderende, flerkulturelt samfunn.

Motivert Der Yahya Hassan skriver mer eksplisitt om fysisk vold undersøker Vissvit den skjulte volden som ligger i selve språket diktet må bruke. Det er dette jeg synes er interessant og derfor jeg vil legge hovedfokus på Vissvit som jeg opplever som mer kompleks, både formmessig og innholdsmessig. → H

Vissvit er et kor av stemmer. Dikter-jegget kommer bare direkte til uttrykk i begynnelsen av verket. Etter det er det de ulike familiemedlemmenes stemmer som trer frem som direkte sitater presentert av dikter-jegget. De ulike stemmene stilles opp mot hverandre og ulike erfaringer knyttet til migrasjon kommer til uttrykk. Stemmene kjemper om hvilken versjon av historien som skal fortelles av dikter-jegget som selv forblir taust. Denne flerstemtheten gjør dikter-jeggets stilhet til et virkemiddel. Flerstemtheten gir et nivå til teksten som jeg synes er interessant å undersøke opp mot Hassans enstemmige verk.

→ J eller legger også på det som du har utvalgt med å sette ut fra/ diskutert mest for utvalget og det skal være fra fortellingen/ beskrivelsen.

Motivert "Broten min sa: Det eneste språket du kan fordømme overgrep på er overgriperens språk og overgriperens språk er et språk oppfunnet for å rettferdiggjøre overgrep."

Jeg sliter med:

Problemstilling → Har det noe å si med på hva det er, uten å ha rettferdighet i beskrivelsen din.

Teoretisk ramme: → Utskilde beskrivelsen din.

Litteraturen som politisk virksom i kraft av form og språk.

Bakhtin Bakhtin, teorier om romanens flerstemthet og det dialogiske ved litteraturen. Hvis hans romanteorier er overførbare til diktet (hevder han ikke at lyrikken er monologisk?) → Er ikke også det viktig?

Dialog (begrep) innebærer en gjensidig relasjon mellom stemmer. Dette innebærer at stemmene representerer et språklig subjekt, for en stemme er aldri personlig. → Samsidig subjektivitet i fortell?

Eller relasjoner mellom ulike tekster i tekster = intertekstualitet.

Makt og vold. Stilhet som virkemiddel. Hva kommer til uttrykk gjennom stilheten?